

inddrivelse, da politiet aldrig vil kunne fortrænge disse myndigheders lønindeholdelsespålæg. Derimod kan der være grund til, at andre myndigheder (f.eks. told- og pantefogder) underretter politiet om iværksat lønindeholdelse i tilfælde, hvor der foreligger oplysninger om, at politiet allerede har iværksat en lønindeholdelse mod skyldneren, som må vige for myndighedens krav.

Såfremt bødekravet bortfalder ved forældelse eller benådning, skal inddrivelse hverken kunne ske ved udpannting eller indeholdelse i løn m.v.

For at effektivisere tvangsinddrivelsen af sagsomkostninger og konfiskerede beløb i straffesager, som forfølges af en offentlig myndighed, foreslås det, at disse omkostninger – udover den nuværende mulighed for inddrivelse ved foretagelse af udlæg – ligeledes skal kunne inddrives ved indeholdelse i løn m.v. på samme måde, som det foreslås vedrørende bødekrav.

Af hensyn til de indeholdelsespligtige har Justitsministeriet fundet det rigtigst og mest hensigtsmæssigt at foreslå, at der tillægges indeholdelsen for sagsomkostninger og konfiskerede beløb samme prioritet som indeholdelse for bødekrav. Indeholdelse for de tre typer krav vil hyppigt ske samtidig, og under alle omstændigheder bør den indeholdelsespligtige ikke stilles over for vanskelige tvivlsspørgsmål i forbindelse med afgørelsen af, hvorledes indeholdelsen skal gennemføres. Hertil kommer hensynet til en effektiv og rationel tilrettelæggelse af politiets arbejde i inddrivelsesagerne. Det forudsættes, at indkomne beløb afskrives på bødebeløbet, dernæst på konfiskationsbeløb og endelig på sagsomkostninger i overensstemmelse med den oven for anførte ordning ved afdrag på bøder m.v.

Justitsministeriets forslag indebærer som nævnt ikke blot, at politiet vil kunne vælge mellem at inddrive bøder, sagsomkostninger og konfiskerede beløb ved indeholdelse i indtægter m.v. og ved udlæg (udpannting), men også at de to inddrivelsesformer vil kunne tages i anvendelse samtidigt, når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

I lighed med, hvad der er tilfældet på en række andre områder, hvor lønindeholdelse for offentlige fordringer sker efter reglerne i kildeskatteloven, foreslås det, at der administrativt skal kunne fastsættes nærmere regler om indeholdelsens gennemførelse.

Efter forslaget vil justitsministeren således bl.a. kunne give regler om arbejdsgiverens pligter i forbindelse med indeholdelsen. F.eks. vil oplysninger fra den indeholdelsespligtige kunne være af væsentlig betydning, hvis skyldner skifter arbejdsplads. Der vil endvidere kunne fastsættes regler for den indeholdelsespligtiges erstatningsansvar for forsømmel-

ser i forbindelse med indeholdelse og om, at erstatningsansvaret skal påhvile den indeholdelsespligtige, medmindre han godtgør ikke at have gjort sig skyldig i fejl og forsømmelser. Det vil desuden kunne bestemmes, at der skal være udpanntingsret for beløb, som den indeholdelsespligtige hæfter for i forbindelse med indeholdelsen.

Endvidere kan der i bekendtgørelsen gives nærmere regler om politiets adgang til kontrol med indeholdelsen. Det forudsættes, at disse regler vil kunne medføre pligter for private. Der kan således f.eks. fastsættes særlige bestemmelser om skyldners pligt til at give politiet oplysninger til brug ved indeholdelsen.

Forsættlig eller uagtsom overtrædelse af bekendtgørelsens bestemmelser vil kunne belægges med bødestraf. Også juridiske personer vil kunne pålægges bødeansvar.

Justitsministeriet forudsætter, at de administrative regler, der er fastsat i medfør af kildeskatteloven, og som finder anvendelse ved lønindeholdelse efter denne lov, ikke vil have selvstændig betydning for indeholdelse i løn m.v. efter straffeloven, idet de nødvendige bestemmelser vil blive fastsat i medfør af den foreslåede, særlige bemyndigelsesbestemmelse i straffeloven.

3.3. Afskæring af klageadgang ved afgørelser om henstand og afdragsvis betaling af bøder m.v.

Reglerne om behandling af sager om benådning og udsættelse af straffuldbyrkelse m.v. fremgår af Justitsministeriets cirkulære nr. 113 af 26. juni 1975 som senest ændret ved Justitsministeriets cirkulære nr. 49 af 13. maj 1985. Her er det fastsat, at den politimester, der forestår inddrivelsen, kan give henstand med betalingen eller tillade betaling i afdrag i tilfælde, hvor bøder og konfiskationer ikke overstiger 100.000 kr. Politiets afgørelse kan indbringes for Justitsministeriet (Direktoratet for Kriminalforsorgen).

Det må anses for forsvarligt at gennemføre den administrative forenkling, at politiets afgørelser vedrørende henstand med og afdragsvis betaling af bøder, sagsomkostninger og konfiskationer (afdrages størrelse) ikke længere kan indbringes for Justitsministeriet. Afgørelser af denne art baserer sig på konkrete oplysninger om indtjeningsforhold, gæld samt øvrige økonomiske forpligtelser. Der indgår kun i mindre omfang skønspregede elementer i afgørelserne, og det forekommer da også kun sjældent, at Justitsministeriet ændrer disse. En afgørelse af den omhandlede art er endvidere mindre indgribende over for den pågældende skyldner, hvilket ligeledes gør afskæring af rekursadgangen acceptabel.